

Διασύνδεση κρίσης με την κακή υγεία του εργαζόμενου

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ στην ημερίδα έκανε και ο Σταύρος Δρακόπουλος, καθηγητής Οικονομικών στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, ο οποίος, ενόψει την ομιλία του στην άρνητη διασύνδεση της οικονομικής κρίσης και της φτώχειας με την κακή δημόσια υγεία και την υποχώρηση του επιπέδου της επαγγελματικής υγείας και της ευημερίας του εργαζόμενου.

Ο κ. Δρακόπουλος ανέλυσε τους οικονομικοκοινωνικούς παράγοντες που επηρεάζουν το επίπεδο της δημόσιας υγείας του πληθυσμού, δηλαδή το εισόδημα, τον πλούτο, την κοινωνική τάξη, την εκπαίδευση, την απασχόληση, την αύξηση της φτώχειας και τη διασύνδεση των ανισοτήτων σε μια κοινωνία.

Ο καθηγητής επικεντρώθηκε στην αποδεδειγμένη επιστημονικά διασύνδεση του μεγάλου προβλήματος της ανεργίας με το επίπεδο της γενικής υγείας (σωματικής και ψυχικής), εξηγώντας ότι «η ανεργία μειώνει την ποιότητα ζωής και το κοινωνικό στάτους του εργαζόμενου, παράγοντες που συνακόλουθα επηρεάζουν αρνητικά την υγεία του και αυξάνουν το δείκτη θνησιμότητας». Αναμείβει, επίσης, στον κύκλο της φτώχειας χαμηλής υγείας υποδεικνύοντας τη διασύνδεσή τους, σημειώνοντας ότι «τα φτωχά στρώματα του πληθυσμού, κατά κανόνα, αντιμετωπίζουν αυξημένες ασθένειες, και οι εισοδηματικές

ανισότητες, συνακόλουθα, ανισότητες στην υγεία, αύξηση ασθενειών, αλλά και δυσκολότερη πρόσβαση στο αγαθό της ποιοτικής περίθαλψης».

Τότων λεγόντων, ο κ. Δρακόπουλος υποστήριξε ότι «η οικονομική ύφεση οδηγεί σε υποχώρηση του προσδοκίου ζωής λόγω κακής υγείας και σε σταδιακή αποξήωση του «πρωτόπλου κεφαλαίου (εκπαίδευση), με αποτέλεσμα στο τέλος της ημέρας να υποχωρεί η παραγωγικότητα και η αποδοτικότητα των εργαζομένων στην εργασία και να είναι και πιο επιρρεπείς σε εργατικά ατυχήματα». Ο καθηγητής παρέπεμψε σε επιστημονικές αναφορές, σύμφωνα με τις οποίες «η οικονομική κρίση, τα μέτρα λιτότητας και η μείωση μισθών ενοχοποιούνται για την κακή υγεία του εργαζόμενου και την αύξηση των αδειών λόγω

σθένειας, εξαιτίας άγχους και άλλων προβλημάτων», εξαιτίας και των άσχημων συνθηκών εργασίας που επηρεάζουν την υγεία τους».

Εξυπακούεται ότι όλος αυτός ο αρνητικός αντίκτυπος επιδρά σε μεγαλύτερο βαθμό στα χαμηλόμισθα στρώματα.

Ο κ. Δρακόπουλος σημείωσε, επίσης, ότι ο ισχυρός βαθμός συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων οδηγεί, κατά κανόνα, σε βελτίωση των μέτρων πρόληψης των εργα-

τικών ατυχημάτων και επαγγελματιών ασθενειών, αφού οι συντεχνίες διεκδικούν εξασφάλιση ασφαλέστερων επιπέδων εργασίας και ελέγχου τήρησής τους. Αντίθετα, σε περιόδο κρίσης, όπου παρατηρείται αποδυνάμωση του συνδικαλιστικού κινήματος, οι εργαζόμενοι είναι πιο ευάλωτοι στις δικλίκουσές τους και δεν αντιδρούν στη μείωση των προληπτικών μέτρων.

Η εργασιακή ανασφάλεια σκοτώνει

Σε ένα συναφές επίπεδο άλλοι επιστήμονες, αναφορικά με το εργασιακό στρες και την επίδραση της οικονομικής κρίσης, σημειώνουν ότι «ο κυριότερος παράγοντας εργασιακού στρες είναι η ανασφάλεια και το αίσθημα απειλής που νιώθει ο εργαζόμενος, στο οποίο του εύκολα μπορεί να οδηγηθούν το άτομο στο φόβο, ακόμη και στον πανικό, με το άγχος να πολλαπλασιάζεται και πλέον προκαλείται ένας φαύλος κύκλος, όπου εγκλωβίζεται ο εργαζόμενος».

Επιστημονικές αναφορές σημειώνουν ότι «για πολλούς ανθρώπους η εργασία δεν είναι μόνο βιοπορισμός, αλλά η πρώτη προτεραιότητά τους και, για περισσότερους, ο δείκτης της ανάπτυξης και της προσωπικής εξέλιξής τους και με την κρίση βιώνουν ανατροπή αυτών των δεδομένων, με αποτέλεσμα το εργασιακό άγχος και όλες τις επακόλουθες επιπτώσεις στην υγεία τους».

Πληττονται περισσότερο τα χαμηλά εισοδηματικά στρώματα